

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 454.

114de Møde.

Løverbagen den 29de Juni.

(Forts.)

Eugen (forts.): Der er intet Slag, ingen Bataille leveret, hvori jo denne Officeer har taget Deel; efter Slaget ved Rolding fremmedes han, ligesom jeg, til Bataillons-Commandeur; han deeltog i Slaget ved Fredericia, og han søgte siden tillige med mig om at faae sin Plads i Armeen igjen. General Bülow anbefalede hans Ansøgning tillige med min, men denne blev heller ikke besvaret. Paa den Tid udgik der en Ordre, ifølge hvilken de Frivillige skulde forlade Armeen i August-Maaned, da man ikke længere havde nogen Brug for deres Tjeneste; det var Krigsministerens Billie, og dette ere de Ord, som bleve brugte. Jeg og flere tillige med mig troede ikke, at jeg var indbefattet med under denne Kategori; der var udtryffeligt undtaget Krigsreserve-Officerer. Ved min Gjenoptagelse i Armeen havde jeg modtaget et Compagni i Krigsreserven; jeg troede, at jeg fra den Side betragtet maatte ansees som en Krigsreserve-Officeer; jeg havde siden modtaget 5 Compagnier, hvoraf det var mig overdraget selv at danne en Bataillon, hvilken Bataillon blev sat under min Comando; i bestemte Udtryk blev jeg saaledes sat til at commandere en Bataillon, og jeg troede derfor, ogsaa fra denne Side betragtet, heller ikke at kunne føres ind under Kategorien af Frivillige. Det varede imidlertid ikke længe, forinden et navnligt Opgivende bortryddede enhver Tvivl, og som Følge deraf søgte baade Major Helgesen og jeg paany en Ansættelse i vore Pladser; men der blev intet Hensyn taget dertil. For Helgesens Vedkommende blev ham tildeelt Oberstlieutenants Character — den Tid troer jeg imidlertid er forlængst forbi her tillands, mine Herrer, da man antog en tom Character for at være istand til at belønne

(Hør!). Jeg førte min Bataillon til Kjøbenhavn, hvor Armeen modtoges med Jubel, og endnu medens Folkets Fryderaad klang i mit Øre, maatte jeg aflevere min Commando. Der vilde ikke være stort herom at sige, hvis man kun havde etableret et Princip i Krigsministeriet, ifølge hvilket der ingen Indsættelse af denne Natur fandt Sted i Armeen, da maatte man imidlertid agte Principet. Men, naar man søger om dette Princip, er det, at man geraader paa Afveje; thi et saadant Princip er **ikke** etableret. Der ere flere Officerer bleve indsatte i Linien igjen, og det paa samme Tid nærværende Oberstlieutenant Helgesen og jeg forgjæves søgte om denne Gunst. Saaledes blev en Officeer her fra Kjøbenhavn, som havde staaet paa Pension tidligere, sat ind igjen i sit Nummer, uden at have bivaanet noget Felstog og uden at have seet nogen Fjende; han blev indsat i sit Nummer, uagtet han var gaaet af paa Pension, for mange Aar siden, ja selv under Frederik den 6tes Regjeringstid. Jeg kunde gjerne nævne ham, dersom det behøvedes (Nei!). Denne Mand, mod hvis Capacitet jeg aldeles Intet har at erindre — man maae ikke misforstaae mig, mine Herrer! (Nei!) — men denne Mand var gaaet af som Premierlieutenant, de ville finde ham paa Pensionslisten, i Bogen, som er givet os — opført med 300 Rbd. i Pension — han blev indsat i sit Nummer igjen som Capitain ved en Exerceerskole. Faa Dage efter Slaget ved Fredericia kom han over til os med Majors Character og modtog en Bataillon; og efterat jeg havde afleveret min her i Kjøbenhavn, har jeg siden efter maattet erfare, at netop denne Officeer nu staaer i Spidsen for den Bataillon, jeg har dannet og commanderet under Fredericias Beleiring. Jeg har intet Videre at sige, for at anbefale det høitærede Thing dette Anliggende. Jeg troer, at have udpeget Omstændigheder, om hvilke det er ind-